

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2022/2025
24.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., које заступа Петар Бобан, адвокат из ..., против туженог ЈП „Војводинашуме“ Петроварадин, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1687/24 од 29.01.2025. године, у седници одржаној 24.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1687/24 од 29.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1687/24 од 29.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 239/23 од 12.09.2024. године, обавезан је тужени да тужиоцима на име мање исплаћене зараде за период од 01.02.2020. године до 31.01.2023. године исплати појединачне месечне износе наведене у изреци првостепене пресуде са затезном каматом од доспелости сваког од тих појединачних износа до исплате, сходно изреци пресуде, као и да за тужиоце на досуђене износе разлике зараде уплати доприносе за обавезно социјално осигурање код надлежних институција. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 472.245,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев за досуду затезне камате на уплату доприноса за обавезно социјално осигурање.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1687/24 од 29.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 239/23 од 12.09.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се

о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима коју им је тужени причинио неоправданим прављењем разлике у заради исплаћиваној тужиоцима у односу на зараду која се исплаћује упоредним радницима, лицима која су, према систематизацији, запослена на истим радним местима као и тужиоци, али који свој рад остварују у другом шумском газдинству (ПГСремска Митровица) у утуженом периоду. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужилаца усвојен донета је применом одредби чланова 104. и 105. Закона о раду и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Одлуке које је тужени уз ревизију приложио не указују на постојање различите судске праксе јер се не заснивају на истом чињеничном стању као у овом предмету.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци као формални супарничари поднели су 27.03.2023. године, а највиша вредност потраживања је 215.723,51 динара.

Одредбом члана 441. Закона парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање, што је овде случај. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек

дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката за састав одговора на ревизију и за судске таксе тужиоцима нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку, па им исти нису признати.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић